

lysende, at de maa synes tunge for de Indtvider, paa hvis Skuldre de trykke. Idet jeg har maattet nævne mit eget Exempel, taler jeg ikke for mig alene; Consequensen vil føre flere ind under denne Categoric. Jeg har derfor Intet videre at sige uden kun slutteligen at fremhæve; at det alisaa ikke er en forhoiet Pension, det er ikke en saadan lav Pengelyst, som et æret Medlem her i Thinget forleden Dag syntes med visse skarpe Ord at ville bebrejde os; det er ikke saadanne Bevæggrunde, som have diceret os dette Andragende. Nei, det korte Resultat af mine Forestillinger er dette: jeg siger, jeg har viist i Feldten, at jeg var min Plads voren; den commanderende General, Seierherren ved Fredericia, har bekræftet dette. Jeg beder om den Plads i Armeen, paa hvilken jeg hører hjemme, som i dette Stiblik er iblandt Armeens Oberstlieutenanter, medens jeg nu kun har Capitains Bartpenge, saaledes som jeg sik det ved Reductionen 1842. Jeg beder kun om at erholde min Plads i Armeen igjen; men hvis man ikke kan eller ikke vil tillægge mig denne, troer jeg ikke, at det er ubilligt at yttre det Dunst, da at faae Afsted og Bartpenge i Overensstemmelse med det Trin, hvorpaa jeg i dette Stiblik efter min Anciennitet formeentlig burde staae.

Ordføreren: Maa ske det maatte være mig tilladt blot at fremsføre et Par Bemærkninger i Anledning af det sidste Foredrag. Den ærede Rigsdagsmand har givet en Fremstilling af de mørke Sider ved en Officerss Liv, baade i den tidligere Tid i Almindelighed og navnlig i Særdeleshed i den senere Tid, forsaavidt han hørte til de Officerer, som vare satte paa Bartpenge. Den ærede Rigsdagsmand har malet med stærke Farver, hvad der vel kan forklares derved, at det har været hans eget Liv, han har havt for Sie. Men jeg troer dog i den Anledning at burde paa Udvalgets Begne bemærke, at ligesaa berettiget det kan være, at saa stærke Farver ere benyttede af den ærede Rigsdagsmand, ligesaa lidt kan det naturligtviis have været Udvalgets Mening, i Et og Alt at ville tiltræde de Uttringer og Anskuelse, som ere fremhævede i det Andragende fra den ærede Rigsdagsmand, som her er Talen om, og som vi have indstillet til blot at frem-

sendes til Ministeriet, for at tages under nærmere Overveielse; og jeg maa hertil sige, at heller ikke hans Andragende i og for sig, eller de øvrige Uttringer og Meddelelser, som ere komne til Comiteen, vilde kunne bringe Comiteen eller mig paa dennes Begne til at udtale os i saa stærke Udtryk, som den ærede Rigsdagsmand har brugt om den Fremgangsmaade, som maatte være viist mod Officerer paa Bartpenge. Jeg tillader mig at tilbagekalde i Thingets Grindring, hvad jeg yttrede under den første Forhandling, og hvad jeg troer i Korthed indeholdt Udvalgets Mening, at vi have antaget, at der ved den Fremgangsmaade, som er brugt med Hensyn til Officerer paa Bartpenge, var fremkommet Ubilligheder, men ingenlunde, at vi antage, at der skulde være viist dem en Haardhed, en Grumhed eller Noget, der kunde qualificere sig til at tillægges saadanne stærke Benævnelser, som den ærede Rigsdagsmand har brugt. Som sagt, jeg tilskriver disse Uttringer det mere individuelle Forhold, hvori den ærede Rigsdagsmand staaer til Sagen. Jeg troer, Udvalget har erkjendt, at medens tidligere Ansættelsen paa Bartpenge for Officerer saa at sige ikke havde nogen Betydning, saa sik det ved Krigens pludselige Udbrud og de Bartpengenydendes Indkaldelse til Armeen, en Betydning, der gjorde Fastsættelsen af bestemte fremtidige Regler nødvendig. Det er derfor, at vi have antaget, og allerede paa et tidligere Stadium udtalt, at der vistnok var Grund til at søge at finde, hvad der i saa Henseende endnu ikke var fundet; og da lade det faae Virkning, ogsaa paa de tidligere Tilfælde. Dette er Udvalgets Mening og af denne Grund anbefaler det Andragendet til Thinget. Jeg udtalte strax i Begyndelsen, at dette Andragende maatte betragtes som havende en mere almindelig Natur; og jeg gjentager det her, idet jeg tilføier, at dersom det indsendtes til Ministeriet, er det, forat give et Bidrag til den rette Anerkjendelse af det Forhold, hvorunder Officererne paa Bartpenge staae, uden at Udvalget iøvrigt kan vedkjende sig enten alle de Uttringer, som enten forekomme i selve Andragendet med speciel Anvendelse paa den ærede Rigsdagsmand, eller de, der idag ere af ham selv udtalte heri Thinget.